

ρένια ἔχειν καὶ μία λανάρα καὶ ἓνα μάνγγανο καὶ ἄλλες μα / σαρίες καὶ εἰς βεβαίωσιν τῶν ἄνωθεν βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τριβιζᾶς πρωτόπαπας Ναξίας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Πολυχρόνης Εὐδαίμων μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιατῆς νοτάριος ἔγραψα.

865

Σύσταση προικὸς

φ. 157^{r-v}

/ Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος εἰς τὶς 20 / τοῦ ἄνωθεν μηνὸς τοῦ Μαΐου εἰς τὸ μοναστήρι τῆς κυρίας Φανερωμένης ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύριος Μιχαὴλ Κατρεφτάκης καὶ ἡ συν / βίαν του ἡ κερά Παρασκευὴ ἡ θεία τοῦ κύριου Γεωργίου Φασόλα οἱ ὅποιοι κράζοντας τὸ ὄνομα / τῆς Ἁγίας Τριάδος Πατρὸς Θεοῦ καὶ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ζευγαριῶν Μαρίας καὶ κάμγου τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν ἄνωθεν Μαρίνα ἡγουσίου ὁ ὄνομα λεγόμενος Γεώργιος νὰ πάρῃν τὴν ἄνω λεγομένη Μαρίνα εἰς γυναίκαν του νόμιμον καὶ εὐλο / γητικὴν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως τὸν ἐθέλει καὶ ἡ / λεγομένη Μαρίνα τὸν αὐτὸν Γεώργιον εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς δι / ακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐν μπρώ / τοις ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν καὶ ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύριος Μιχαὴλ τοῦ δίνου τὴν εὐχὴν / τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τὸς ὡσάν τῶν γονέων του. Ἐπειτα λέγειν / ὁ ἄνωθεν Γεώργιος πὼς ἔχειν ἀπὸ γονικά του ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Ὀρκοῦ καὶ ἓνα συ / κογύριν σύνμπλιο τοῦ παπαῦ τοῦ Ἀμάη, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Λαγγάδα ἓνα ποτιστικὸν καὶ ἔχουν το μετὰ τὴ θείαν του τὴ Μαρία, ἀκόμη καὶ μία κασελοπούλα. Ἐτι τοῦ τάζειν ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύριος Μιχαὴλ / καὶ ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν ἓνα βοῦδιν ζευγαρικόν, ἀκόμη τάζει του ὁ κύριος Μιχαὴλ καὶ / δέκα ρεάλια εἰς ἓνα σκρίτον, ἀκόμα καὶ τέσσερα μόδια γέννημα καὶ ἓνα μόδι μαγέρεμα, ἀκόμη / τάζει του καὶ ἡ θείαν του ἡ Ἀννέζαν τὰ ὀσπίτινά τζη ποὺ ἔχειν εἰς τὰ Μυτριά μετὰ τὸ περιγάρδι πῶχει [] / συκιά μετὰ τοῦτον νὰ κάθουνται μαζὶν νὰ πορεύουται ἀντάμα καὶ νὰ τὴν ἐκοιτάζουσιν καὶ κα[] / τις χρεῖα καὶ πάλι ἀποθανώντας τῆς ὅ,τι τῆς βρεθῆν ἐδικάν του καὶ ἂ δὲν νέθέλασι [] τ[] γι[] / βγει νάχη πάλι τῆς ἐξουσίας τῆς τὸ πρᾶμα τῆς νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλει. Ἀκόμα λέγειν ὁ κύριος

[Γε] / ώργης πώς έχει ακόμη και τέσσερα μόδια γέννημα και ένα άρκουμπούζον και μία πιστόλα / και τις φορεσιές του και τὰ ἐξῆς. Εἰς ὄλο τὸ παρὸν γεγραμμένο τὰ λεγόμενα μέρην ἔμεινα κον / τέντοιιν και ἀνεπαμένοι και εἰς βεβαίωσιν βάζουν και ἀξιόπιστους μάρτυρες. Ἐκὼμη τάζει του / ἡ ἄνωθεν Ἄννεζαν ἡ θεία του ἕνα χωράφιν νοῦς μοδίου εἰς τὸν Ξερόκαμπο σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Φρανζέσκου Κουβαντισ / μένου εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

/ — Μακάριο ἐρομόναχο Κοτογιάννης με θέλημα τῶν ἄνωθε στέργου και βεόνου τὰ ἄνωθε.

/ — Με θέλημα τῶν ἄνωθε μαρτυρῶ κι ἐγὼ Μανώλης Τριατάφυλλος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

866

φ. 458r-v-459r

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐβγαλμένοι οἱ πόντοι τῆς πρὸς Μαρίας και πρὸς Φρανζέσκου και Ἄντριξ-νέτας και Μπελέγρας και Μαριέτου.

/ [Ἐβ]γαλε και ὁ πρὸς Χρυσῆς Σουμπαρούπας τὸν πόντο τῆς καυκάρας πῶχει τὸ πηγάδι. Φ 496

/ Ἐβγαλμένος και ὁ πόντος τῆς καυκάρας τοῦ κονσούλου ἀπὸ τὸν υἱὸν του τὸν Φραντζικάκη.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 21/ κατὰ τὸ παλαιὸ / εἰς τὸ Μέσαν Κάστρο τῆς Ναξίας εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενε-στάτης και μεγαλειοτά / τῆς ἀρχόντισσας κυρίας Ζανμπέτας Κορονέλλισσας ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντιάν της / ὄλη ὑγιῆς χωρὶς καμμιᾶς λογιῆς ἀσθένεια καθεζομένη εἰς καθένδρα σῶον / γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα καθαρά τὰς ἀκοὰς και τὰς ἐτέρας της / αἰνστήσεις χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβιζαμένην τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανά / του μὴν τὴν καταλάβη ἀφνίδια και μείνην ἀδιόρθωτην ἐπροσχάλεσεν ἐμένα τὸν / ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα τῆς ποιήσω τὴν μπαροῦσαν διαθήκην και ἐν μπρώ- / τοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη και τετελειωμένη συν- / χῶ / ρεσιν ἔπειτα ζητεῖν και ἡ ἀφεντιάν της τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν εἶταν ἀφήνει ὁ / λωνῶν της τῶν ἀρχοντόπουλω και ἐγγονιῶν της τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χρι-